

Про міністра Табачника Дмитра Володимировича за останній час написано чимало. Проте більшість публікацій стосується тих аспектів його діяльності, які на очах у суспільства.

У той же час існує й інша сторона медалі - та його діяльність, яка не відома широкому загалу, але яка ведеться набагато інтенсивніше і цілеспрямовано. Тим часом у міністерстві повним ходом йде процес перетрушування всього і вся з метою визначити, що ще можна вкрати.

Нова команда Міністра

Коли в ЗМІ дискутують про можливу місію Табачника на посаді міністра, в основному обговорюється його ненависть до всього українського. Але при цьому випускається і не менш значимий аспект - жага особистого збагачення. Без останнього Табачник, напевно, не настільки активно виконував би і перше.

Тут потрібно відразу зазначити, що в питанні збагачення у Дмитра Володимировича є практично ідеальна схема прикриття - це бізнес-імперія його молодшого брата Михайла Табачника, який зі статками в 42 млн. доларів США фігурує в рейтингах вітчизняних мільйонерів і інтереси якого поширюються практично на все, де можна заробити гроші. Маючи основний бізнес у сфері будівництва (група компаній «ТІКО»), з приходом брата на пост міністра Михайло Табачник різко активізував свою діяльність на ниві освіти.

Для цього на допомогу братові-міністру насамперед була спрямована своя, перевірена часом команда. Перерахуємо лише основних її учасників.

1) Олег Віталійович Ворошиловський - давній друг і соратник Михайла Табачника, спеціаліст по рейдерству і особливих доручень. Посада в нинішньому Міністерстві - директор адміністративно-господарського департаменту, повноваження якого, до речі, з приходом Ворошиловського істотно розширилися.

2) Євген Михайлович Шмельов - радник міністра з питань ІТ-технологій. Найближчий соратник Михайла Табачника і єдина людина, що розбирається в цій новій для братів сфері. Саме тому він фактично керує відділом інформаційних технологій міністерства, є ідеологом перебудови роботи Центру оцінювання якості освіти (УЦЯО) і вирішує всі питання, пов'язані з просуванням проектів з ІТ-технологій і зароблянням грошей у цій сфері. При цьому будь-який серйозний ресурс у вигляді відомих фірм у цій галузі просто відсутній. Основним поміченим розробником є мало кому відома фірма AirWeb, тісно

пов'язана з А. Гудковим (герой скандалу з ТзОВ «Імперія Інфо»).

3) Ольга Олександрівна Кравченко, колишній співробітник Кабміну, а в даний момент - директор юридичного департаменту МОН. Забезпечує юридичне прикриття всіх сумнівних рішень і є близькою подругою Шмельова.

Саме ці люди займають сьогодні ключові позиції в Міністерстві, яке продовжує активно реформуватися на догоду бізнес-інтересів братів Табачників.

За лаштунками адмінреформи

Адміністративна реформа, проголошена Президентом наприкінці минулого року, виявилася ідеальним прикриттям для роботи, а вірніше заробляння, братів Табачників. Скоротивши, як і належить, основні департаменти (середнього, профтех-та вищої освіти), вони організували цілий юридичний департамент (раніше була служба), а також істотно розширили штат патронатної служби.

З кінця минулого року непоганий заробіток братам Табачника принесли, як мінімум, кілька проектів Міністерства. Серед них можна назвати такі:

1. Закупівля автобусів по програмі «Шкільний автобус» в кінці 2010 року. Саме стараннями Михайла Табачника тендер відбувся таким чином, що переможцем став Херсонський завод, який за своєю потужністю фізично не міг зробити необхідну кількість автобусів до кінця року. Була і скарга Бориспільського заводу, який пропонував більш вигідні умови. Але тему зам'яли.

2. Друкування підручників для школярів. Воістину золота жила для збагачення за схемою відкату, яка практично не ловиться. Найбільш відповідальним моментом тут є пошук видавництва - потенційного виконавця, яке б не кинуло при розрахунку (а такі випадки раніше мали місце).

3. Проекти, пов'язані з ІТ-технологіями. Тут Дмитро Володимирович віддав пальму першості своєму братові і тупо підписує накази, а також дає ті вказівки, які дали йому, оскільки погано володіє предметом. Але поле для діяльності тут вражаюче.

Нещодавно уряд прийняв постанову № 494 від 13 квітня 2011 р., що передбачає колосальну суму на комп'ютеризацію, автоматизацію тощо протягом п'яти років. Якщо подивитися, як у нашій країні взагалі йдуть справи в цій галузі, і згадати статтю Глави Рахункової палати В. Симоненка про те, скільки грошей закопано на поле комп'ютеризації без видимого результату, то надприбутковість цієї теми стає очевидною.

Доречно тут також згадати і про проект єдиного електронного підручника. Завдяки своїй людині Шмельову Михайло Табачник прагне до повного контролю електронної системи Центру оцінювання якості освіти, системи «Конкурс», інформаційно-виробничої системи «Освіта» за рахунок новостворюваної системи «Єдина державна електронна база з питань освіти». Зауважте, без вкладення будь-яких засобів під контроль

приватної особи, взагалі далекої від освіти, планується передати дорогі інформаційні ресурси, які до того ж прекрасно функціонують.

Система «Електронний вступ»

І тут необхідно сказати кілька слів про задекларовану систему «Електронний вступ». Вона пропонується на інформаційному порталі «Єдине освітнє вікно України» - www.osvita.com.

Історія створення цього комерційного проекту досить цікава. Спочатку з'явилось рішення колегиі МОН про необхідність створення такого portalу, хоча чого простіше було наповнити належним чином і розвивати офіційний сайт міністерства. Однак з подачі міністра з'являється так званий єдиний інформаційний портал, під який створюється комерційна редакція «СВІТ ОСВІТ», а також адміністративним шляхом збираються інформаційні ресурси з інших систем. В інформаційному наповненні portalу основну роль грає ТзОВ «ІА Інтермедіаконсалтінг», з яким брати Табачники плідно співпрацюють протягом багатьох років.

І не випадково ж альтернативний з'їзд представників студентських організацій на підтримку міністерського законопроекту «Про вищу освіту», який відбувся 18 травня цього року, проходив саме в бізнес-центрі «Леонардо», де й знаходиться «Інтермедіаконсалтінг», причому безпосередньо в їх залі для прес-конференцій.

Для розуміння взаємозв'язків суб'єктв господарювання, задіяних у здійснених, здійснюваних і перспективних схемах, наводимо схему (див. нижче).

Тепер повернемося до електронного вступу. Для реалізації цього проекту, а це обов'язково для всіх вузів, навчальному закладу необхідно зареєструватися на сайті

www.osvita.com, що неминуче тягне за собою укладення договору на суму 30 тис. гривень на рік між вузом і ТзОВ «Імперія Інфо».

У листі міністерства керівникам вузів щодо впровадження цього проекту йде посилання на Наказ Міністерства освіти і науки від 31.12.2010 № 1341 «Деякі питання Єдиної державної електронної бази з питань освіти». При цьому наказ не проходив державної реєстрації, станом на середину травня в архіві був відсутній, а номер був залишений за директором юридичного департаменту Кравченко О.А.

Що стосується безпосередньо системи електронного надходження, то деякі її підводні камені добре описані у статті «Світ незаконності Дмитра Табачника» від 02.06.2011, опублікованій на сайті FaceNews. До цього можна тільки додати, що задекларована система абсолютно не захищена, не має відповідних сертифікатів захисту інформації, не протестована і не містить довідників напрямів підготовки і спеціальностей, а також вузів в Україні. Але ж гроші вже пішли.

Будівництво та ліцензування

Окрема стаття доходів братів Табачників - нерухомість навчальних закладів. На так давно підконтрольний міністерству «Інститут інноваційних технологій і змісту освіти» переїхав з вул. Сагайдачного, 37 на вул. Урицького, для чого звідти було виселено будівельне ПТУ. На Сагайдачного почався ремонт. Зрозуміло, силами фірм, пов'язаних з Михайлом Табачником. Звичайно, документально про долю будівлі говорити ще рано, але можна не сумніватися в тому, кому вона дістанеться.

Другий приклад вже конкретніше. За адресою бульвар Шевченка, 27а знаходиться чотириповерхова будівля, де раніше розміщувалися підрозділи міністерства. Не так давно звідти всіх виселили і розкидали по місту-кого куди. А частина будівлі вже орендується фірмою ТзОВ «Гранд Інвест», яка пов'язана з фірмою ТзОВ «Тіко Констракшен» і входить до групи компаній «ТІКО» Михайла Табачника. За словами будівельників, на 4-му поверсі планується дорогий ресторан. Ремонт будівлі йде повним ходом, а балансоутримувача недавно швиденько замінили - будівля з балансу Національного лінгвістичного університету перейшло на баланс ... «Інституту інноваційних технологій і змісту освіти». Але він туди і не збирається переїжджати. Просто, директор, напевно, згідливий.

І на закінчення ще одна показова історія. Був у Києві на вул Васильківській Київський кооперативний економіко-правовий коледж. Заклад приватний, хоча колись входив в систему споживкооперації. Навесні 2010 року коледж подав до Міністерства освіти документи на право стати інститутом - це ж престижніше.

У квітні 2010 року туди приїхала комісія з представників Національного університету харчових технологій, потім - з Торгово-економічного університету. Обидві виїхали звідти без позитивного рішення для коледжу і, як кажуть, «злегка в шоці» від наміру коледжу.

Але вже в червні туди прибув заступник міністра освіти, зробив зауваження про пилюку

на підвіконні і ... через нетривалий час з'явився Київський кооперативний інститут бізнесу і права, у ліцензії у якого значиться 1-й рівень акредитації! Хоча інститутом, як відомо, може бути тільки навчальний заклад, починаючи з 3-го рівня акредитації. А як же комісія, запитаєте ви? А дуже просто: співробітники інституту з'їздили до Львова і Умань, де і підписали акти у «членів комісії», яких в навчальному закладі навіть не бачили.

Та й взагалі з приходом пана Табачника питання ліцензування реально поставлено на комерційні рейки - будь-яка ліцензія має свою ціну. На жаль, обурення ректорів з цього приводу не поширюється далі міністерської курилки або приватних розмов. Тому що всі розуміють: хоч би що робив міністр, йому все сходить з рук ось вже протягом більше року.

І це все на тлі війни з НаУКМА, боротьби за скорочення вузів та інших декларацій, за кожною з яких стоїть конкретний бізнес-інтерес братів Табачників.

Віктор Єлізаров ([СМИ2](#))